nieuws

"Een leven zonder financiële stress is onbetaalbaar"

nieuws

De land- en tuinbouwsector staat al een aantal jaren onder druk door schommelende prijzen, schaarste aan grond, hoge kosten, enz. De crisis wordt vaak druk besproken, maar als individuele landbouwer ervoor uitkomen dat je bedrijf niet meer rendabel is en dat je overweegt te stoppen, daar rust vaak nog een taboe op. Nochtans kan stoppen soms de beste keuze zijn. KVLV-Agra wil deze piste beter bespreekbaar maken en publiceert een aantal getuigenissen van stoppende landbouwsters. Eén van hen is Lesley De Neve. Zij zag na een carrière in de pluimveehouderij in dat het tijd werd om afscheid te nemen van een leven vol zorgen.

14 JUNI 2016 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:35

Lees meer over:
pluimveehouderij
landbouw algemeen
varia

De land- en tuinbouwsector staat al een aantal jaren onder druk door schommelende prijzen, schaarste aan grond, hoge kosten, enz. De crisis wordt vaak druk besproken, maar als individuele landbouwer ervoor uitkomen dat je bedrijf niet meer rendabel is en dat je overweegt te stoppen, daar rust vaak nog een taboe op. Nochtans kan stoppen soms de beste keuze zijn. KVLV-Agra wil deze piste beter bespreekbaar maken en publiceert een aantal getuigenissen van stoppende landbouwsters. Eén van hen is Lesley De Neve. Zij zag na een carrière in de pluimveehouderij in dat het tijd werd om afscheid te nemen van een leven vol zorgen.

“Van jongs af aan was ik gek op alles wat met landbouw te maken had,” blikt Lesley terug. “Mijn ouders waren geen landbouwers maar zelf ging ik elke vakantie met veel plezier helpen bij de boer in de buurt.” Dat haar man uit een landbouwfamilie komt, lijkt dan geen toeval te zijn. Na enkele jaren meehelpen op het braadkippenbedrijf van haar schoonouders, droomden Lesley en haar man begin jaren ’90 van een eigen braadkippenbedrijf. “Onze bedoeling was om met één stal te starten en 32.000 braadkippen te combineren met ons werk in het rusthuis en als vrachtwagenchauffeur. Maar om in het agrarische gebied een woning te mogen bouwen, moesten we al snel uitbreiden naar een leefbaar bedrijf met 60.000 braadkippen. In die tijd werden onze kinderen ook geboren zodat voor mij de keuze snel gemaakt was om voltijds op het bedrijf te gaan werken.”

In die periode behoorde hun bedrijf tot de grotere in de sector en ging het hen financieel voor de wind, tot de dioxinecrisis roet in het eten strooide. De voederprijzen gingen fel de hoogte in maar de kippen werden aan dumpingprijzen verkocht. Op korte tijd liep de achterstand op tot in de miljoenen Belgische frank. Tot overmaat van ramp kreeg de man van Lesley in die periode kanker en kon hij een jaar niet werken. “Hoe we die periode zijn doorgeraakt, weet ik nog altijd niet,” zegt Lesley, “maar zonder hulp van de familie zou dat nooit gelukt zijn.”

De jaren van financiële overvloed leken door dit crisisjaar wel definitief voorbij zodat Lesley in 2004 terug aan de slag ging als verpleegster. “De combinatie van het ploegen- en weekendwerk met het runnen van ons bedrijf en de vele uren die mijn man als chauffeur van huis was, was erg zwaar. Op dat ogenblik, echter, was dit de beste manier om er ook nog voldoende te zijn voor de kinderen.”

Het verlengen van de milieuvergunning in 2013 en de gezondheidsproblemen waar ook Lesley intussen mee te kampen had, deden de familie nadenken over de toekomst. Anno 2016 was het grote bedrijf van 20 jaar geleden één van de kleinere geworden waardoor het moeilijker werd om verder te overleven zonder uitbreiding.
Lesley stelt het zo: “Als gezin leven van het bedrijf was niet meer mogelijk. Het bedrijf moest break-even draaien maar soms moesten we al eens vanuit het gezinsinkomen bijpassen. De omgekeerde wereld. De voederleverancier en de stalbouwers spraken enthousiast over makkelijke winsten bij een uitbreiding maar je moet realistisch blijven. We hadden de dioxinecrisis, mond-en-klauwzeer, prijzencrisissen meegemaakt. In die put wilden we niet meer springen.” Het extra werk zou bovendien op de schouders van de familie terechtkomen doordat Lesley zelf haar limieten reeds bereikt had en iemand in dienst nemen niet tot de financiële mogelijkheden behoorde.
Toen ook de kinderen geen interesse hadden om in de toekomst in het bedrijf te stappen, werden de uitbreidingsplannen definitief van tafel geveegd. Meer nog Lesley en haar man beslisten om het bedrijf stop te zetten. “Het was zeker geen beslissing van vandaag op morgen. Je twijfelt enorm over je toekomst en over elke te zetten stap. Beetje bij beetje verlies je de moed om verder te boeren en veel steun bij stopzetting krijg je niet. Mijn schoonouders hadden het enorm moeilijk met onze beslissing en ook in het dorp was er niet veel begrip. Mensen gaan je liever uit de weg dan je naar het ware verhaal te vragen.”
Die reacties zijn intussen wat veranderd nu meer mensen in een moeilijke situatie terechtkomen. De vele varkensboeren waar Lesley’s man komt, in zijn functie als vrachtwagenchauffeur, reageren soms wat jaloers op het stopgezette bedrijf. “Jij bent nu zeker heel gelukkig,” is een vaak gehoorde reactie. Lesley kan alleen maar aanraden om er over te praten: “Naar mijn gevoel zijn er heel wat mensen die wel zouden willen stoppen, om wat voor reden ook, maar de stap niet durven zetten. Praten met collega’s en mensen om je heen kan al een eerste aanzet zijn en je doen nadenken over je toekomst. Wij hadden ons bedrijf het liefst verder uitgebouwd maar medische problemen, crisissen en een gebrek aan overnemers hebben er anders over beslist.” Lesley is vooral blij dat ze gestopt zijn wanneer ze nog iets konden overhouden aan de verkoop van hun bedrijf. Anderen hebben minder geluk.

Haar werk in de zorgsector heeft Lesley moeten opgeven door de gezondheidsperikelen. Maar stilzitten staat niet in haar woordenboek. Ze is gemeenteraadslid, ze is actief in het verenigingsleven en is volop op zoek naar een administratieve functie. Over haar tijd als landbouwster wil ze nog het volgende kwijt: “Afscheid nemen is altijd moeilijk maar intussen heb ik er geen spijt meer van. Het harde werk stond niet in verhouding tot wat we er konden uithalen. Ook de financiële onzekerheid is weggevallen en dat is onbetaalbaar.”
Herken je je in de getuigenis van Lesley? Wil je zelf de eerste stappen weten die je moet zetten naar een job buiten je land- of tuinbouwbedrijf? KVLV-Agra organiseert in het najaar, dankzij financiering van LEADER, een tweedaags kennismakingstraject waarbij je onder meer de kans krijgt om te praten met collega’s. Je komt te weten wat loopbaanbegeleiding precies inhoudt of hoe je CV op te stellen. Je krijgt een overzicht van de mogelijkheden voor opleidingen en jobs als (ex-)land- of tuinbouwer. In een eerste fase gaat de tweedaagse door in de buurt van Eeklo en Oud-Turnhout maar later volgen andere regio’s.
Meer informatie: Els Naegels, enaegels@ons.be of 016/24 20 38

Bron: |

In samenwerking met: KVLV-Agra

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |